

а слѣдъ това въ Одеса, Тулча, Пловдивъ, Цариградъ и Америка (въ Boon Vill' Whitestown и Клинтонъ — Съединенитѣ щати). Още отъ тукъ се вижда, че той е научилъ „много работи“. ¹⁾ Прѣзъ 1879 г. се завръща въ Сливенъ и става учителъ въ мѣстната гимназия, но тукъ не го свѣртѣло и се впусналъ по нови „кярове“. Йовчевъ е отъ рѣдкитѣ сливенци поклонници на американизма, въ най-широка смисълъ на думата. Бивалъ е единъ отъ редакторитѣ на мисионерския в-къ „Зорница“, сътрудничалъ е на „Южна България“, „Пловдивъ“ и „Независимостъ“. Като знающъ английски, станалъ кореспондентъ на „Levant Herald“, а къмъ 1899 г. основалъ свой в-къ въ София *Родолюбецъ*. Бѣше и директоръ на народния Музей въ Пловдивъ, слѣдъ това пакъ замина за Америка, дѣто се и помина. —

Единъ отъ най-младитѣ сливенци — книжовници е редакторътъ на основаното въ София списание „Родина“. Той е *Тодоръ Бѣчваровъ*, роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1870 г. 27-и юли. Синъ на бѣдни родители, Бѣчваровъ трѣбвало още отъ дѣте да се бори за животъ и прѣхрана. ²⁾ Училъ е въ Сливенъ и Свищовъ. Слѣдъ това постѣпва въ богословското американско училище въ Самоковъ, дѣто завършва 5-ия класъ, и става слушателъ, въ продължение на 2 години, въ Висшето у-ще по философия, филология и литература (историко-филологически факултетъ). Бивалъ е 2 години основенъ учителъ въ Керменлий и Топузлари (Ямболско). Списанието „Родина“ той основалъ въ 1899 г. въ София съ собствени срѣдства. Въ това скромно списание често се срѣщаха интересни статии, отнасящи се до миналото ни, до нашитѣ хубави кжтове и т. н. Повечето отъ материала му е списванъ отъ самия Т. Бѣчваровъ, който притежава лекъ, увлѣкателенъ стилъ.

Прѣзъ 1903 г. той поелъ редактирането на списанието „Видѣлина“, издавано отначало отъ Д-ръ Мирковичъ, а прѣзъ 1904 г. — редактирано и издавано отъ самия Бѣчваровъ. Отъ 1906 г. е поелъ издаването и редактирането на „Библиотека и Спиритизъмъ“ (пакъ въ София, дѣто бѣше

¹⁾ Сестрата на Йовчевъ живѣе въ Русия, дѣто е племенницата му Маша Влахова (до Москва). Йовчевъ се подвизавалъ въ Америка като „артистъ“. Внѣшно прѣдставителенъ, строенъ, прѣобличалъ се въ разни източни костюми и забавлявалъ любопитствуещитѣ американци. Разправятъ даже, че построилъ въ Нью-Йоркъ джамия отъ дъски, дѣто вършилъ намази и теманета като дервишъ или молла прѣдъ зрители — американци, за да имъ прѣдстави по-нагледно мохамеданския култъ.

²⁾ Отначало родителитѣ му искали да го правятъ занаятчия, но младиятъ Бѣчваровъ, като крайно ученюлюбивъ, желалъ да слѣдва, и, върѣйки липсата на най-скромни за тия врѣмена срѣдства, напуца врѣменно училището, става „писаръ“ за извѣстно врѣме и спестява нѣкоя нищожна сума, за да продължи учението си.